

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DERBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio

Calendar for January 1949 with days of the week and dates.

NAROČNINA: Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

SUBSCRIPTION RATES: United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 7 Tues., Jan. 11, 1949

Duhovna puščava v Jugoslaviji

Pomanjkanje blaga in zmeda v razdeljevanju še tega kar je, sta že dovolj velika razloga, da je življenje v Jugoslaviji dandanes povsod nekako duhomorno — žalostno.

Ljudje, ki morajo kot nori begati, da spravijo skupaj vsaj najskromnejše obroke hrane in da vsaj s cunjami pokrivalo telesa, so istočasno priče neverjetnim privilegijem, ki jih uživajo redki izvoljenci.

Za oficirje, ki so člani OZNE in za partijske funkcionarje so posebne trgovine in skladišča, kjer lahko dobe na posebne bone in po znižanih cenah stvari, o katerih lahko navaden državljan samo sanja.

Tudi v kavarne se ljudje boje iti. Vse manjše kavarne so zaprte. Odprtih je samo še nekaj večjih kavaren v večjih mestih v centrih. Tam pa zopet mrgoli agentov tajne policije in skoro vsi natakariji in uslužbenci so v njeni službi.

Niti v Ljubljani, niti v drugih jugoslovanskih mestih ni mogoče dobiti tujega časopisa ali revije. Do objave kominformerske resolucije, ki je obsodila Tita in njegove, so bili vsaj tujki komunistični listi na razpolago.

Moja sodba je takale. Ko je bilo tam toliko gasilcev in brizgaln, da bi pogasili še tako velike požare in ko so se sami gasilci v začetku izražali, da ne bo oženj uničil poslopja in ker se je vendar kljub temu vse to dogodilo, jaz sam iz svoje vere in izkušnje izjavljam takole: — To se je zgoditi moralo! Dajle verujem, da vse, kar se zgodi, se mora zgoditi. Zakaj, to ne vemo, toda so božji nameni.

Moji sinovi s sodelovanjem Mr. Frank Jakšiča, ki ima titel do poslopja, bodo sklenili v kratkem, kaj se da ukreniti za hitro pozidanje še bolj praktičnega kegljišča, ki je v naselbini v tako veliko veselje ljudstvu za šport in pošteno zabavo.

Ker so s prepovedjo vseh tujih časopisov, knjig in tiskovin, zaprti vsi viri in duhovni pritoki iz ostalega sveta, je to tudi velik vzrok, da se Jugoslavija spreminja v duhovno puščavo. Teško je popisati kako hudo mori duhovna izolacija v katero je prisiljeno ljudstvo pod brutalnim in terorističnim režimom titovskih analfabetov.

BESEDA IZ NARODA

Izjava Mr. Grdina

Cleveland, O. — Anton Grdina se želi tem potom zahvaliti ljudem in sploh ameriški javnosti, tako časopisom kot posameznikom za toliko sočustvovalnja, ki ga prejmemo kot firma in osebnih izrazov. Obenem pa tudi v pojasnilo povedati to, kako smo jaz in moja družina vzeli to katastrofo. Ko so moji sinovi prvi hip slišali, da je v trgovini nekaj v neredu, so bili tam istočasno, ko so dospeli tudi gasilci. Takrat še ni bilo nikakega sledu o resničnem ognju, ki je menda tlel v kleti.

Anton Grdina, predsednik korporacije.

Zakaj sem se zopet oglašil?

Cleveland, O. — Marsikateremu se morda čudno vidi, zakaj v zadnjem času nič več ne pišem in morda kdo misli, da se mi več ne ljubi, ali da nimam o čem pisati. Ni pa res ne eno ne drugo. Za pisat bi imel zdaj več časa kot kdaj prej in če bi mi bilo dano tako dolgo živeti, dokler bi imel kaj pisati, četudi bi samo noč in dan pisal, bi na smrt veliko manj mislil kot pa mislim zdaj, ali pa bi še celo nanjo požalil. Saj bi težko dovršil samo to, kar je začetega in nedovršenega.

Tudi pisal bi rad, ker pisanje je moje veselje. Tudi se mi zdi škoda, da pojde z mano v grob toliko, kar bi še rad napisal. So pač druge stvari, preko katerih se ne more in se jim mora pisane umakniti. Toda dvojno je, o čemer je Ameriška Domovina poročala z dnem 3. januarja t. l. in ki mi je zopet potisnilo pero v roko. In to je najprej požar, ki je uničil Grdinovo trgovino s pohištvo in pa položaj, v katerem se nahaja SLOVENSKI NARODNI MUZEJ v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Strahni požar, ki je uničil Grdinovo lepo in moderno poslopje je navdal z žalostjo in sočustvovalnjem z Grdinovimi, ki jih je zadel tako hud udarec, vse, ki vedo ceniti vse obilne zasluge za narod in bližnjega Mr. Anton Grdina Sr. Saj ga ni med ameriški Slovenci lajka, ki bi bil tako vnet in navdušen za vsako narodno in katol. stvar, ki bi tako skrbel, delal in žrtvoval za narod in njegova blagor in napredek, kakor je Mr. Grdina. Za kar mu je ves narod dolžan vso hvaležnost.

Kolikor poznam Mr. Grdina, je tako globoko veren in neomajen, da ga ne potare in omaja tudi najhujši vihar in bo tudi to nesrečo junško prenesel. Nanj se je vedno lahko zanesti, da je ni sile, ki bi ji on ne kljuboval in tudi on lahko reče s pesnikom S. Gregorčičem: "Potreti me moreš, a stréti nikdar, usode besneči vihar. . ."

Naj Mr. Grdina in vsa njegovo družino tolaži zavest, da z njimi sočustvujejo ne le vsi pravi ameriški Slovenci raztreseni po širnem svetu, kakor tudi narod v domovini, ker Mr. Grdina je vsem znan kot velik in nesebičen narodni in kulturni delavec in velik dorotnik, ki ima vedno odprto srce in odprte roke za narod in bližnjega gorje.

Zdaj pa še nekoliko o SLOVENSLEM NARODNEM MUZEJU. Za svojo osebo rečem, da to, kar se je glede Slovenskega narodnega muzeja prej enkrat pisalo in zdaj zopet, se mi zdi skoraj kar neverjetno. Ker to je naravnost sramotno od strani tistih, ki ne le da nimajo nobenega smisla za tako važno in pomembno ustanovo kot je Muzej, temveč hočejo Muzej, katerega bi morali biti vsi ameriški Slovenci veseli in nanj ponosni, sedaj uničiti in to v dobi, ko se je vsled vojske že tako toliko dragocenega in zgodovinsko važnega že uničilo in se še vedno po svetu po komunistih uničuje. Je res, ne le sramotno, temveč tudi usodno, da so kje za gospodarje taki, ki jim je bolj pri srcu uničevanje in podiranje, kakor pa kaj dobrega in koristnega napraviti in postaviti.

Jaz se še posebno zanimam za muzej in sem tudi sam napravil v podstrešju moje hiše nekaj muzeju podobnega, kar res ni veliko, a zadosti za enega samega človeka isto napraviti in oskrbovati. Vsi obiskovalci, ki jih je bilo do sedaj okrog 83 oseb, so se pohvalno izrazili o tem in vsakdo, ki si hoče o ogledati je dobrodošel.

Svetoval bi, da bi si vsi ameriški Slovenci, ne samo clevelandski, vzeli k srcu besede, ki jih je o muzeju prinesla Ameriška Domovina, da se poskrbi, da se slovenskega — gotovim o sebam najljubega muzeja v Slovenskem narodnem domu ne uniči, temveč da se mu zagigura obstoj in napredek kot važni in pomembni narod. ustanovi, kar bo v čast in ponos ameriškim Slovincem, ki zmorejo svoj lastni muzej.

Andrew Tomc.

Vesti iz Missouri

Neelyville, Mo. — Ker mi bo kmalu potekla naročnina, pošiljam zopet za eno leto naprej. Saj brez tega lista bi ne mogli več biti, ker je najboljši za nas katoličane. Koliko zanimivosti je v njem. Vsak dan ga težko prikačujemo. Sedaj od dolgih zimskih večerih se kratkočasimo z Jakatovo kolono; še posebno pa z Mickino. Ja, Micka, ti ga pa pihneš! Vsako sredo komaj čakam in prvo je tvoja kolona, pa če imam še toliko dela. Le še tako naprej, Micka, da imamo vsaj tudi mi deklički nekaj zabave, posebno še me farmarce.

Dalje prinaša Ameriška Domovina novice z vsega sveta, posebno sedaj, ko so naši bratje in sestre razkropljeni na vse strani. Tako vsaj izvem, kje so in kako se jim godi. Bog daj, da bi bili že kaj kmalu rešeni begunskega trpljenja, da bi jim naša dobra Amerika bolj na široko odprla vrata. Kako težko jih že pričakujemo in kako z veseljem jih bomo sprejeli, saj so vendar naši najboljši ljudje. Samo potrpljenje moramo imeti, da jih dočakamo.

Sedaj pa želiva uredniku, Micki in sploh vsem delavcem v uredništvu srečno in milosti polno novo leto in mnogo novih naročnikov. Enako tudi vsem čitateljem Ameriške Domovine.

Frank in Ana Zadnik.

Božič in drugo na Willardu

Willard, Wis. — Božični prazniki so minili, a tako veselih božičnih praznikov še ni bilo na Willardu. Imeli smo polnočnico! Cerkev je bila polna vernikov, ki so prišli, da počastijo novorojeno Dete — Boga. O, zakaj vendar ni cerkev tako napojena vsako nedeljo. Saj ne rečem, da verniki ne prihajajo številno ob nedeljah v cerkev, a ravno pri polnočnici se opaza, da ne vsi. Zakaj ne? Cerkev je bila res tudi tako lepo okrašena, da sploh ni mogla biti lepše. V stranskem oltarju so bile tako lepo in mojstersko urejene jaslice, katere so krasile lepa božična drevesca, na katerih je bilo nebroj lučic.

Veliki oltar je bil tudi tako okrašen kot še nikdar do sedaj. Ko sem sedel tam v hribu in čakal na ravzvitje dogodkov spodaj med ogradama, sem že čisto pozabil, zakaj prav za prav gre. Po glavi mi je samo rojilo, če si bo upal brat Janezek skočiti konjčku za vrat, ali kako neki ga bo prijel. Brat je ždel skrit v meji, konjiča sta se mirno pasla na sočni otavi, jaz se pa še vedno nisem ganil s kamna tam na hribu. In vendar ne more priti do akcije, dokler ne nastopim s svojo vlogo tudi jaz. Dokler jaz ne požinem konjskih mrh proti bratu, toliko časa ne bo mogel stopiti v akcijo. Ako bi stopil kar tako pred njiju, bi prama enostavno obrnila svoji premi in jo ucvrla nazaj v hrib, proti meni, ali kamor že.

ČE VERJAMETE ALPA NE

Ko sem sedel tam v hribu in čakal na ravzvitje dogodkov spodaj med ogradama, sem že čisto pozabil, zakaj prav za prav gre.

Pravijo, da je več načinov, kako se z uspehom mačko odere, ampak samo en način je uspešen, kako se ujame z golimi rokami konja. Naš Janezek je si jaino izvril svojo vlogo. Jój, tak junak! Ne verjamem, da je še kdo, ki bi si upal kaj takega. Ali bodo zijali fantički na paši, ko jim bom pripovedoval, kako je naš Janezek butil v konja, ga prijel in ukrotil. Zijali bodo in mi ne bodo verjeli, srake, srakaste. Seveda, nekoliko bom že več povedal, kakor se je pa v resnici godilo, saj ni bilo priča. In naj mi kdo reče, da lažem, se bo od približje seznanil z mojimi koprirovcem, ki se tako lepo ovijte okrog bosih nog in drugih pravnih delov telesa.

Torej takoli se je zgodilo: Konjička sta jo ubrala proti izhodu med ogradama. Ne da bi jima kaj priča mudilo, saj je strašila za njima samo majhna ničila, ki ne šteje. Komaj je pa pripotal levi mirno grma, za katerim je stal naš Janezek, je ta skočil pred konja, zavpil z močnim glasom: "Ha!" in v tistem hipu že prijel konja za grivo. Konj se je tako prestrašil, ko je tako nepričakovano zagledal pred seboj svojega gospodarja, da se je ustavil tako naglo, da so se mu kopita zarila v zemljo. Brez vsakega oprekanja se je pustil prijeti in postal je krotak, kot bi se prelevil v čisto navadno teletko. Še celo glavo je obdržal Janezku ob hlače. Menda zato, da bi se mu prikupil, rekoč: pozabimo, kar je bilo med nami. Desni je tudi takoj obstal, ko je videl, da se je partner podal, da se je tudi on. Saj je bil prav za prav samo levi vodja upora, komunist, grdi!

"No, kaj praviš zdaj, ali ni šlo tako lepo, kot bi polhe ločila," se mi je smejal Janezek in gledal dol name, ubogega črvička, ki je zijal v brata kot v velikana, ki je z golo roko ukrotil divjega konja. "Zakej si, Janezek," sem mu rekel s ponosom, da imam takega brata. "Eh, kaj bo to," je zamahnil z roko, vendar sem videl, da mu je dobro dela pohvala iz ust malega brata. Morda mi je tedaj celo odpustil tisto kepo, ki sem mu jo zarinil za vrat. "Zdaj ju bova pa zajezdila in če sta pramčka kdaj stopila, bosta zdaj, ko se bomo zagurali nazaj proti gozdu. Jój, ali jih bodo nama oče nametali, ko bova toliko časa hodila iz gozda," je govoril brat.

No, in potem se je začela tista divja ježa, o kateri sem hotel najprej povedati, pa se je zlomek zavlekel, da ni nikomur podobno. Tako sem se bil zaveroval v tisti dogodek, da sem čisto pozabil, kje da sem. Nekaj bi dal, če bi se še kaj takega primerilo.

Ludvig Perushek, zast.

KANADSKA AMERIŠKA DOMOVINA

Gleichen, Alta. — V prvi vrsti se prav lepo zahvaljujem uredništvu za redno pošiljanje lista, ki ga redno prejemam, razen morda kakšne posamezne številke, ki se pa skoro gotovo izgubi na tujkajšnji pošti.

Korošec Leopold, Box 267, Gleichen, Alta.

Schuth, Ont. — Iskreno se zahvaljujem uredništvu za redno pošiljanje Ameriške Domovine. Marsikaj zanimivega razberem iz tega prijubljenege časopisa.

Obenem se tudi spominjamo vseh naših pokojnih domobrancev in naše ljubljenice, sedaj tako trpeče domovine. Prosim ob začetku novega leta novorojenega Želčkarja, naj ji da moč, da ne bo omagala tam v strašnem trpljenju.

Ob koncu želim vsem Slovencem, znancem in prijateljem v Kanadi srečno in blagoslova polno Novo leto, naj bo vsem v srečo in zadovoljstvo. Bog vas živi! — B. I.

St. Cesaire, Que. — Spet smo v začetku novega leta, ko bo zopet treba poravnati naročnino za tekoče leto, ali vsaj za prvo četrtletje. Jaz za svojo osebo vem, da mogoče ne bom mogel poravnati naročnine takoj v začetku januarja, ker imamo pri naši firmi tritedenske božične počitnice. In to seveda brezplačno, pa še prej smo skoraj cej oktober, november in vse do Božiča imeli jako malo dela.

Lojzeta pa je lovska sreča ta dan ušla; obljubil pa je za drugič še bolj zagvisno njegove jerebice in to čimprej, da nam bo tako usta zaprl ali zamašil, kot je rekel.

V praznikih smo imeli pečenko na pretek, tudi puranova je prišla na mizo. Potic, tort in drugih sladkarij tudi ni manjkalo. Spontni smo se tudi naših prijateljev in obžalovali, da jih ločijo tako velike razdalje od nas in naše pečenke. Poždravljeni,

Lambton, Que. — Ko sem braj v Ameriški Domovini voščila za božične praznike in novo leto, obenem tudi opise življenja posameznikov, sem skle-

nil tudi jaz napisati par vrstic v ta namen.

Da pa ne bo samo to, saj vednoma se imamo novonaseljenecem po Kanadi kar dobro, sem sklenil, da se v prvi vrsti spominim v začetku leta pokojnega prijatelja Benlot Boždarja, katerega obletnico smrti se bom spominjali 30. januarja. Količko fantov se ga ne spominja?!

Vsi tisti, ki so usodnega večera ubogali in verjeli mojim besedam ter se za kratke čase umaknili — so še vsi živi; ostali, ki so zopet dvomili v komunistično kvotnost in preveč verovali v ljubezen do bližnjega, jih je ostalo še pri življenju kakih deset odstotkov. Ni dneva, da se teh mojih fantov ne bi spomnil. Prosim samo Boga, da čuva vsaj tiste, ki se nahajajo po zaporih na prisilnem delu, ali skrivače po dolinskih gozdovih, ki so ušli smrti, da se snidemo, ko bo narod vстал in spregovoril tisto, kar v letih oкупacije ni mogel. Bodite prepričani, da protikomunistični borci nismo žrtvovali toliko žrtev zato, da bi "Tito" vladal.

Obenem se tudi spominjamo vseh naših pokojnih domobrancev in naše ljubljenice, sedaj tako trpeče domovine. Prosim ob začetku novega leta novorojenega Želčkarja, naj ji da moč, da ne bo omagala tam v strašnem trpljenju. Naj jo čimprej reši iz rok komunizma in nas vse skupaj privede v njeno naročje.

St. Cesaire, Que. — Spet smo v začetku novega leta, ko bo zopet treba poravnati naročnino za tekoče leto, ali vsaj za prvo četrtletje. Jaz za svojo osebo vem, da mogoče ne bom mogel poravnati naročnine takoj v začetku januarja, ker imamo pri naši firmi tritedenske božične počitnice. In to seveda brezplačno, pa še prej smo skoraj cej oktober, november in vse do Božiča imeli jako malo dela.

Lojzeta pa je lovska sreča ta dan ušla; obljubil pa je za drugič še bolj zagvisno njegove jerebice in to čimprej, da nam bo tako usta zaprl ali zamašil, kot je rekel.

V praznikih smo imeli pečenko na pretek, tudi puranova je prišla na mizo. Potic, tort in drugih sladkarij tudi ni manjkalo. Spontni smo se tudi naših prijateljev in obžalovali, da jih ločijo tako velike razdalje od nas in naše pečenke. Poždravljeni,

Lambton, Que. — Ko sem braj v Ameriški Domovini voščila za božične praznike in novo leto, obenem tudi opise življenja posameznikov, sem skle-

danes seveda tudi že zelo spremljen. Kako bi kaj bilo, g. urednik, če bi si ga tako enkrat na pomlad ali v prihodnjem poletju prišli zopet malo ogledat in bi obenem ob tej priliki obiskali tudi naša dekleta. Vaša Micka je tudi vedno humoristična. Ti uboga revica, koliko preglavje in skrbi ji vedno dela tisti njen. No, pa je obenem tudi objektivna, ko prizna tudi slabosti nekega apola.

Pa ne smete misliti, da nas zanimajo samo zgoraj omenjene kolone. Prav tako v zanimanjem prečitam tudi druge stvari. Zanimajo nas seveda tudi politični dogodki po svetu, posebno nas moške.

Ker je uredništvo nam novonaseljencem blagovolilo nakloniti poseben kotiček pod naslovom: "Kanadska Ameriška Domovina," je mislim prav, da se istega prav vsi poslužujemo ter pošiljamo vanj svoje skromne dopise o življenju v naših nasebilih. Na to me je spomnil zadnjič v omenjenem kotičku tudi moj prijatelj, dopisnik iz Batawe, s katerim sva bila gori v Spittalu sestanovalec v isti sobi.

Sicer nismo mi, ki pišemo te skromne dopise, nikakšni poročevalci po poklicu, zato naj tudi cenjeni bralci vzamejo naše dopise kot take, "tukajšnji naš izobraženci, ki so bolj večji tega posla, se pa bore malo oglašajo izvenšči g. Kramolca in pa g. Torkar se je zadnjič malo oglašil. Nekateri samo nos vlnajo nad kakšnim dopisom naših ljudi, češ, kaj gre napisat takšno neumnost, da bi pa sami napisali kaj kvalitetnega, si pa za to ne vzamejo časa!

Zdaj smo imeli priliko opozoriti tukajšnje božične običaje. Kakor vidimo, je spomin rojstva Odrašenikovega res naj-večji praznik za vsa katoliški svet. Se celo drugoverci mu priznavajo svoj veliki pomen. Vsak narod ga obhaja nekoliko po svoje. Tukaj, v Kanadi, imajo kot smo videli še posebno dolgo božično sezono. Ta obstoja v tem, da trgovci kot tudi drugi podjetniki slavnostno okrasijo svoje poslovne prostore znotraj in zunaj z božičnimi motivi. Ravno tako seveda tudi drugi javni uradi, kakor tudi privatniki. Tudi radio programi so bili skoraj cel teden prej posvečeni božičnemu razpoloženju. Vse je razkošno in bogato. Krona vsemu božičnemu razpoloženju je seveda sveti večer.

— Najvišje speljana železnica v Zed. državah je ona, ki je speljana preko vrha Pike's Peak v državi Colorado in ki doseže višino 14,109 čevljev nad morskjo gladino.

— Najvišje speljana železnica v Zed. državah je ona, ki je speljana preko vrha Pike's Peak v državi Colorado in ki doseže višino 14,109 čevljev nad morskjo gladino.

— Najvišje speljana železnica v Zed. državah je ona, ki je speljana preko vrha Pike's Peak v državi Colorado in ki doseže višino 14,109 čevljev nad morskjo gladino.

— Najvišje speljana železnica v Zed. državah je ona, ki je speljana preko vrha Pike's Peak v državi Colorado in ki doseže višino 14,109 čevljev nad morskjo gladino.

— Najvišje speljana železnica v Zed. državah je ona, ki je speljana preko vrha Pike's Peak v državi Colorado in ki doseže višino 14,109 čevljev nad morskjo gladino.

— Najvišje speljana železnica v Zed. državah je ona, ki je speljana preko vrha Pike's Peak v državi Colorado in ki doseže višino 14,109 čevljev nad morskjo gladino.

— Najvišje speljana železnica v Zed. državah je ona, ki je speljana preko vrha Pike's Peak v državi Colorado in ki doseže višino 14,109 čevljev nad morskjo gladino.

— Najvišje speljana železnica v Zed. državah je ona, ki je speljana preko vrha Pike's Peak v državi Colorado in ki doseže višino 14,109 čevljev nad morskjo gladino.

ONE A DAY MULTIPLE VITAMIN CAPSULES YOUR BUY WORD

ALI STE PREHLAJEN? Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Prdite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug 15702 Waterloo Rd. slovenska lekarna

V BLAG SPOMIN PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA DRAGEGA SOPROGA IN OČETA John Ausec

Vas muči revmatizem? Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

Mandel Drug 15702 Waterloo Rd. slovenska lekarna

Pošiljanje MOKE IN PAKETOV Z ŽIVEZEM V JUGOSLAVIJO

K. S. K. JEDNOTA POSOJUJE DENAR

MALI OGLASI Dve sobi v najem ... Farma naprodaj ... Thomas Flower Shop

FANT S KRESINJA

IVAN MATIČIĆ

Ko Katrica to zasliši, se ji zopet razjasni obraz. Vtem jo prime Vid za roko in jo popelje k stojnici. Tu ji izbere lepo opisano medeno srce. A ko ji ga hoče dati, vidi, da se je dekleta odmaknila. Pristopil je k njej neki mladenič ter jo prijel za

roko, rekoč: "Tu si, Katrica? Povsod te iščem in gledam, kam si se mi zgubila." Vid presenečen stisne srce v roki, se zasuče na stran ter narahlo vtakne srce v žep.

Tisti mladenič pogleda zdaj Vida, ga premeri od nog do glave ter reče: "Glej, glej, saj mi dva se poznava!"

Vid se nasmehne: "Kajpak se. Kdo ne pozna Strajharjevega Vida z Vrhovlja?"

Vsi se zasmeyejo, še celo Katrica. A Vid le nekoliko po strani gleda tega vrhovljanskega fanta — in nekaj ga zaboli pri srcu. Vid ve, da je ta fant grunrtarjev sin — in brž se mu posveti v glavi: prav ta utegne biti Katričin ženin. Da, Katrica je zhegana, plaho se odmika od Vida, a ta ni slep, da bi tega ne opazil. Čuti in vidi, da je Katriču hudo, najrajši bi se naslonila rjemu na rame in zaihtela. Da, on je kriv, vsa ta leta se ni brigal zanjo, ob tistih borih pozdraviha od vojakov ji ni bil sporočil niti svojega naslova. Kako naj si torej reva pomaga?

Tudi Vid je zbezan. Govorijo pač nekaj o Vrhovlju, nekaj se šalijo, Katričin ženin je zelo zgovoren, Vida pa pri srcu skeli. Zal mu je, da je pozabil nanjo, a zdaj je prepozno; še ta-

ko velika srčna bolečina ne more popraviti, kar je zamujeno. Najrajši bi se odstranil, zato se ozira okrog po sestri Marjetki, a vidi, da so jo medtem že obstopili gozdanski fanje. Pač se pa prerije skozi gnečo Grahkov Matejec s sestro Baro. Kakor nalašč za Vida, bolje Matejec ni mogel napraviti. Vid ju z veseljem pozdravi, brž izvleče iz žepa medeno srce ter zakliče Bari:

"Glej, Barica, prav nate sem čakal, zate ga hranim!" Prav nalašč ji ga je vpričo vseh ponudil, a predvsem Katricini nakljub in njenemu fantu.

Katrica je znova pobledele, ko je to videla, znova jo je v srce ranil, a njen fant se je smejal in zbijal šale. Baro zaliva rdečica, sramežljivo se odmika. Nazadnje le vzame srce, dasi zelo nerada tu vpričo vseh; kaj neki si bodo mislili. Ugiblje in ne ve, je Vid srce res prav za-

njo hranil, ali ima morda še katero v žepu... Medtem so se zadnji verniki gnetli v cerkev, kajti pričena se je slovesna služba božja. Fantje so spustili dekleta naprej, kakor se na božjem svetu spodobi, sami pa so stali zadaj za vrati. Verna množica kleče molí in poje pred sinjgorsko milostno Devico, ki se komaj še vidi iz ovetja in svečave.

Vid se ne more zbrati. Strmi v oltar, poslušajo pojočo množico, celo poje nekaj zraven. Vendar mu je srce nemirno. Ne da leč pred njim klečita Katrica in Barica. Zdaj spusti Vid pogled z oltarja na Katrico, potem na Barico. Devica sinjgorska, svetje, svečava, pojoča množica in orgle ter šumot dekliških svetlih rut — vse to Vid ne vidi naprej sklonjenega Katričinega oraza, ne vidi solze, ki ji trepeče v očeh... Ne daleč od nje kleči Barica. Oh, kar ne-

ljanske gruče. Katrica se je o tožno ozrla nanj, kakor bi mu zaklicala poslednji zbogom... Vid ji je pomahal z roko, a ona se je sklonila ter se spustila z množico po pobočju... Zbogom, zbogom... S kresinjskimi gručami se je spustil nizdol tudi Vid. Spodaj pod goro so se vesele romarske množice naložile zopet na vozove — in šlo je na vse strani, po vseh belih cestah. (Dalje prihodnjič)

ko je bilo glavno opravilo končano, se je usula množica iz cerkve med pritrkavanjem zvonov in pokanjem topičev. Vid se je postavil na trato kraj cerkve in gledal, kako je ta razigrani svet odhajal. Iz gozdnjske dekliške in fantovske gruče so ga pozdravljali znani obrazi; še bolj so mu mahale vrhov-

ljanske gruče. Katrica se je o tožno ozrla nanj, kakor bi mu zaklicala poslednji zbogom... Vid ji je pomahal z roko, a ona se je sklonila ter se spustila z množico po pobočju... Zbogom, zbogom... S kresinjskimi gručami se je spustil nizdol tudi Vid. Spodaj pod goro so se vesele romarske množice naložile zopet na vozove — in šlo je na vse strani, po vseh belih cestah. (Dalje prihodnjič)

G. WHISKERS

V BLAG SPOMIN
ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠE NEPOZABNE SOPROGE IN DOBRE MATERE

Mary Koracin
ki je za vedno zatisnila svoje mile oči dne 11. januarja 1945.

Štiri leta je že minilo, odkar si nas zapustila, tako je božja volja bila, da nazaj nisi se vrnila. Draga soproga in mati, teška res bila je ločitev, a le vera sveta nas uči, da se združimo nad zvezdami.

Zahajajoči ostali:
FRANK, soproga;
JOHN sin, ANNA in MARY, hčeri.

Euclid, O. 11. jan. 1949.

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCIS ZULICH, agent

Zavarovalnica vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.

Ivanhoe 4221
18115 NEFF ROAD

Iz urada Slov. N. Doma 6409 St. Clair Ave.

Direktorij Slov. N. Doma na St. Clair Ave. sklicuje glavno letno zborovanje vseh zastopnikov društev in posameznih članov lastnikov certifikatov Slov. N. Doma, katero zborovanje se vrši v četrtek 13. januarja 1949 v avditoriju SND, pričetek ob 8 uri zvečer.

Kot vsako leto, bo tudi na tem zborovanju podano poročilo direktorija o delovanju in poslovanju Slov. N. Doma.

DIREKTORIJ S. N. DOMA.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in na hujše šele pride

To so naši načrti

Da bomo zgradili novo Grdinovo prodajalno kakor hitro mogoče na istem prostoru, 6019 St. Clair Ave. Arhitektove risbe so že skoro dovršene in podrobnosti se zdaj razmotrivajo z stavbeniki.

Za vašo udobnost lahko oddate vsa plačila na račun v našem pogrebem zavodu, 1053 E. 62 St. Poročilo o stanju računa vsakega, ki je na naših knjigah bo poslano ob prvi priliki. Razuume se, da vam bomo hvaležni za točno plačevanje v očiščeni naših izgov.

Naša collinwoodska prodajalna, 15301 Waterloo Rd., je pa seveda odprta in naši prodajalci iz st. clairske prodajalne bodo tam, da vam postrežejo pri nakupovanju pohištva in drugih hišnih potrebščin.

Ako bomo mogli dobiti kak pripraven prostor v St. Clairski okolici, bomo odprli začasno prodajalno kakor hitro mogoče. Naznanili vam bomo, kadar bo to izvedeno.

Vse tajnike kegljaških lig bosta obvestila Martin (Heinie) Antončič in Marty Svete glede načrtov kegljišča in glede rezervacij na novem kegljišču.

● Ze drugič v prej kot petih letih je požar ustavil začasno obratovanje naše trgovine na St. Clair Ave.

Kakor najbrže že veste, je izbruhnil požar v naši trgovini v noči 2. januarja in predno je bil spravljen pod kontrolo, je bila popolnoma uničena naša prodajalna s pohištvom in naše kegljišče z vsem, kar je bilo notri.

Toda kakor pred štirimi leti (po plinski razstrelbi 20. oktobra 1944) smo zopet imeli priliko videti zarjo upanja pri vsej strahotni nesreči. Videli smo namreč, da imamo še mnogo, mnogo prijateljev!

Dočim je nebo še žarelo od ognjenih zubljev iz pogorišča, nam je že na stotine ljudi hitelo izražati svoje simpatije v naši nezgodi, ljudim nam svojo pomoč ter izražali upanje, da bodo Grdinovi zopet pozidali.

Ves tist' dan, prihodnji dan in potem ves teden, so se izrazi simpatije ponavljali sto in stokrat—osebno, po telefonu, brzojavu, iz našega mesta in od drugod.

Za nas je bila ta iskreno ponudena pomoč več kot izraz simpatije to je zopet pokazalo vso moč slovenskega naroda—njega voljo in pripravljenost pomagati drugim in spodbuda, da gledamo s pogumom v bodočnost kljub tej veliki nesreči.

Ta duh dobre volje, ta pogum, nas je bolj kot kaj drugega dovedlo, da Grdinovi morajo zopet pozidati... in pozidali bomo... ker St. Clair avenija je bila, kjer smo dobili svojo moč in prijatelje in med prijatelji hočemo ostati.

Hvala, hvala vsem...

Hvala... tistim, ki so nam izražali simpatije.

Hvala... našim prijateljskim kompetitorjem na St. Clair Ave. in po vsem mestu, ki so nam tako hitro in nujno ponudili rabiti svoje prodajalne in da nam posodijo svoje pohištvo za nadaljevanje našega trgovanja na St. Clair Ave.

Hvala... našim sotrgovcem za njih ponudeno pomoč.

Hvala... lastnikom kegljišč po vsem mestu Clevelanda, ki so ponudili svoje prostore našim kegljaškim prijateljem, katerih lige so izgubile naše prostore.

Hvala... lokalnemu in mestnemu časopisju za njih prijateljske besede in vsestransko pomoč.

Hvala... vam in vam, vsem in vsakemu za vse, kar ste storili, da bi nam pomagali nositi breme te nesreče in ker ste nam dali pogum in trdno voljo, da delamo načrte za bodoče z novim Grdinovim podjetjem na St. Clair Ave.

A. GRDINA IN SINOVI

1053 East 62nd St.

15301 Waterloo Rd.

Henderson 2088